قربانی غرور

گام ششم

از همان روز که میزبانی مشترک ژاپن و کره جنوبی برای جام جهانی ۲۰۰۲ مسجل و سهمیه آسیا اضافه شد، خیلی‌ها نگران غرور ناشی از نبودن رقیب در فوتبال ایران بودند.

تیم‌های ایرانی همیشه در مقابل بزرگان ونامداران فراتر از انتظار ظاهر شده‌اند اما در مقابل رقبای کوچکتر با دست کم گرفتن آنها لطمه خورده‌اند. خیلی‌ها به همدیگر تبریک حضور در جام جهانی می‌گفتند. صحبت از انتخاب یک مربی بزرگ و با کارنامه جهانی بود و در غیاب دو میزبان ایران و عربستان براحتی آب خوردن باید به جام جهانی می‌رفتند. اما در واقعیت چه خبر بود؟

بلبشو

پس از حذف دردناک ایران از جام ملت‌های ۲۰۰۰، گروهی از بزرگان - اگرنه به‌صورت رسمی - حذف شدند؛ از خداداد عزیزی و حمید استیلی تا علیرضا منصوریان و...

جلال طالبی به‌عنوان مقصر اصلی آن فاجعه لبنان ناخواسته بر آتش اختلافات دامن زد. آتشی که مهدی مهدوی کیا را هم سوزاند. هر روز یک نفر دیگری را متهم می‌کرد و...

با رفتن طالبی، ادمار براگا بدنساز برزیلی تیم ملی، هدایت ایران در شروع مسیر جام جهانی را بر عهده گرفت. البته نه تحت نام سرمربی که همین موضوع هم بر مشکلات افزود!

استارت خانگی

برای حضور در این دوره جام جهانی ۴۷ کشور آسیایی ثبت‌نام و در ۱۶ گروه تقسیم شدند. در روشی عجیب، برخی از برندگان این گروه‌ها مستقیم به دور نهایی می‌رفتند و برخی دیگر باید با هم بازی می‌کردند تا در نهایت ۱۰ تیم برای مرحله نهایی انتخاب شوند!

ایران به همراه گوام، میانمار و تاجیکستان در یک گروه قرار گرفت و میزبانی در تبریز به معنی صعودی راحت برای ما بود. بخصوص که برمه هم نیامد!

این آذر خوش یمن

جمعه ۴ آذر ۷۹ در باغشمال کار ایران برای رسیدن به جام جهانی آغاز شد. ماه خوش یمن برای فوتبال ایران با رکورد شکنی همراه بود، رکورد ۱۷ گل دوره قبل به مالدیو را با ۱۹ گل به گوام شکستیم! کریم باقری این بار ۶ گل در یک مسابقه زد! پس از برتری ۲ - صفر برابر تاجیکستان، فوتبال ایران ۹ ماه تا شروع مرحله نهایی وقت داشت.

در این فاصله میروسلاو بلاژویچ سرمربی نامدار کرواسی - که ۴ سال قبل در فرانسه تیمش را به مقام سوم جام جهانی رسانده بود - برای هدایت تیم ملی وارد تهران شد.

او را در میان دو نیمه بازی ایران و چین در جام تمدن‌ها و به بدترین شکل ممکن در تاریخ فوتبال جهان در حضور مربی قبلی - که باید تیمش را برای نیمه دوم آماده می‌کرد - به بازیکنان و خبرنگاران معرفی کردند!

دستبرد AFC

از جمعه ۲ شهریور تا جمعه ۲۴ آبان ۱۳۸۰ سرنوشت ایران برای حضور در معتبرترین تورنمنت فوتبال جهان مشخص می‌شد.

۱۰ تیم برتر قاره کهن در مرحله نهایی به دو گروه ۵ تیمی تقسیم شدند و درست در همین قرعه‌کشی بود که کنفدراسیون فوتبال قاره بزرگترین دستبرد تاریخ را به نام خود ثبت کرد!

در حالی که با هر متر و معیاری ایران و عربستان باید سر گروه دو گروه می‌شدند، ناگهان در روز قرعه‌کشی امارات و عربستان به بهانه فینال دو دوره قبل (!) جام ملت‌ها سر گروه و ایران در کنار عربستان، عراق، بحرین و تایلند قرار گرفت!

صد البته این تمهید هم مشکل امارات را حل نکرد و از پس عمان، چین، ازبکستان و قطر برنیامد تا در پلی آف به پست خود ما بخورد!

این غرور لعنتی

دوم شهریور را ایران با برتری مقابل عربستان آغاز کرد. تساوی با تایلند، برتری در خاک عراق و تساوی با بحرین، ایران را در پایان دور رفت صدرنشین کرد. وقتی در شروع دور برگشت در جده ایران مقابل عربستان به تساوی ۲ - ۲ رسید، پیرمرد کروات در کنفرانس بعد از بازی مشت‌های گره کرده را به آسمان برد و صعود ایران را به دنیا تبریک گفت! ایران، تایلند و عراق را برد و برای جدال سرنوشت باید از منامه با امتیاز برمی‌گشت...

کشک و بادمجان

با گذشت بیش از دو دهه هنوز ناگفته‌های دیدار یکشنبه ۲۹ مهر ۸۰ در ورزشگاه ملی منامه بیشتر از افشاگری‌هاست. دیداری که ایران ۳ - ۱ باخت تا استان دهم جدا شده از خاک کشور با پرچم عربستان دور افتخار بزند. دین محمدی و نیکبخت اخراج شدند، گل دایی پر پر شد و چیرو وعده به کتاب خاطراتش داده تا پس از مرگش اسرار این بازی افشا شود!

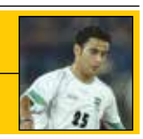
تنها بهانه رسمی برای این شکست خوردن کشک و بادمجان در روز قبل از بازی و در میهمانی سفارت اعلام شد!

تاریخ تکرار نشد

ایران به پلی آف آسیا رفت و همه امیدوار به تکرار سناریو چهار سال قبل بودند. امارات را در هر دو بازی رفت و برگشت - حتی ۱۰ نفره در خانه خودش با سه گل - له کردیم اما بلیت سی و دوم این بار در گرو ملاقات با نماینده اروپا بود.

شکست ۲ - صفر در دوبلین، تک گل یحیی گل محمدی در آزادی و گریه تلخ گلزن پس از پیروزی؛ این بار افسانه کامل نشد...

آرش برهانی
بازیکن تیم ملی ۲۰۰۶

حسین کعبی
بازیکن تیم ملی ۲۰۰۶

رسول خطیبی
بازیکن تیم ملی ۲۰۰۶